

OBRTNI VESTNIK

Strokovni list za povzdigo in napredek slovenskega obrtništva

„Obrtni Vestnik“
izhaja
mesečno dvakrat, in sicer:
vsakega 1. in 15. v mesecu
ter stane celoletno Din 24.—
polletno Din 12.—
posamezna številka Din 1.—

Oficijelno glasilo „Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani“
in „Splošne zveze obrtnih zadrug v Mariboru“ ter
slovenskih obrtnih društev v Sloveniji.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo.
Ponatiski dovoljeni le z navedbo vira.

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Dunajska cesta št. 20.

Cene inseratom:

	Din	p
Pri 1 × objavi $\frac{1}{4}$ str.	600	—
„ „ „ $\frac{1}{2}$ „	300	—
„ „ „ $\frac{3}{4}$ „	150	—
„ „ „ $\frac{1}{8}$ „	75	—
„ „ „ $\frac{1}{16}$ „	37	50

VII. letnik.

V Ljubljani, dne 1. junija 1924.

Štev. 11.

Obrtnonadaljevalna šola v Središču.*

Ko smo lansko leto meseca januarja s pomočjo onih faktorjev, ki jim je napredek obrtniškega naraščanja pri srcu, ustanovili v Središču za naše rokodelske vajence obrtnonadaljevalno šolo, nam je bilo vsem, zlasti pa nam učiteljem, nekako tesno pri srcu, ker nismo bili zasigurani, ali nam bo možno izvrševati v povoljni meri nalogo šole, katere smoter je, izpopolnjevati splošno, zlasti pa obrtno izobrazbo vajencev s poukom in pospeševati njih stanovsko odgojo. Težave smo — hvala bogu — srečno premagali in danes smo se tukaj zbrali, da se prepričamo, v koliki meri smo z združenimi močmi dosegli smoter obrtnonadaljevalne šole. Že lansko leto smo se bavili z mislijo, prirediti razstavo vajeniških predmetov, oziroma izdelkov v malo večjem obsegu, a bili smo kot začetniki še prešibki, zato smo se zadovoljili poleg gledališke predstave le z majhno razstavo šolskih izdelkov. Letos pa smo se že toliko okrepili, da lahko z razstavo in z javno izkušnjo pokazemo, da nismo počivali, marveč se na vso moč trudili za napredek našega obrtniškega naraščanja. Današnja razstava nam kaže: 1.) risarske in pismene izdelke obrtne šole in 2.) predmete, ki so jih izgotovili vajenci v delavnicah svojih mojstrov. Kar se tiče izdelkov obrtnonadaljevalne šole omenim, da ni vse popolno, ni vse tako, kakor bi si želeli, a vsekakor kažejo ti izdelki lep vsestranski napredek v predmetih, ki pridejo tukaj v poštev. Če se pomisli, kako pomanjkljivo predizobrazbo so prinesli nekateri vajenci, zlasti oni iz Medjimurja, s seboj, tedaj smo lahko učitelji veseli teh uspehov. Naj konstatiram, da so sedeli v pripravljalnem razredu nekateri vajenci, ki so samo po par mesecev hodili v ljudsko šolo in še to v ono z madjarskim jezikom. Zanimarjen je bil njih materni jezik, a madjarščine se niso naučili več kakor toliko, da so znali, da so njihova krstna imena Ferenz in Antal itd. Da ti vajenci pri nas le težko napredujejo, in da ima učitelj z njimi

velik križ, pač ni treba še posebej naglašati. Za svojo osebo izjavljam, da so mi ljubši šestletni prvenci, ki pridejo v šolo brez vsake šolske naobrazbe. Pri teh vsaj vem, kje se naj lotim dela.

Preden začnemo s preizkušnjo, mi bodi dovoljeno, da podam tukaj še kratko letno poročilo našega zavoda.

V minulem šolskem letu je bilo v vse tri razrede vpisanih 64 učencev, in sicer v pripravljalnem tečaju 20, v I. razredu 29 in v II. razredu 15. Med letom so na novo vstopili trije vajenci; zaradi oprostitev v rokodelskem nauku je izstopilo 11 vajencev, trije vajenci so izstopili med letom, ker so zapustili svoje mojstre. Ob koncu šolskega leta je ostalo v vseh treh razredih skupaj 49 učencev. Od teh je izdelalo svoje razrede s povoljnim uspehom 32 vajencev, 17 vajencev, torej okrog 33 %, ni moglo slediti pouku iz vzroka, ki sem ga že prej navedel. — Iz vedenja ali obnašanja jih je imelo pohvalno ali prvi red 23, torej polovica; red 2 ali povoljno jih je dobilo 14; red 3 ali primerno pa 6; red 4 ali manj primerno istotako 6. Značilno je to, da so tudi v vedenju dobili, oziroma zaslužili najslabši red oni vajenci, ki so prišli z zelo pomanjkljivo predizobrazbo iz Medjimurja, torej taki učenci, ki bi morali biti najbolj ponižni, jasen dokaz, da je s pomanjkanjem duševne naobrazbe v tesni zvezi pomanjkanje srčne omike. — Glede obiska omenim, da je bil ta pri 17 učencih prav povoljen, pri 16 samo povoljen, pri 10 nereden, pri 6 pa zanikern.

Ne bi bilo prav, ako bi se pri tej priliki hvaležno ne spomnil vseh onih mojstrov, ki so z rednim pošiljanjem vajencev v obrtnonadaljevalno šolo pospeševali njen napredek. Niso bili sicer vsi taki, a izjeme so, hvala bogu, redke; upam pa, da se ti s prihodnjim šolskim letom poboljšajo — pomislijo naj, da je tudi za mojstra častno, ako dá iz svojih rok ob koncu učne dobe omikanega, vsestransko izobraženega mladeniča. Prosim torej s tega mesta vse prizadete mojstre, oziroma delodajalce, naj ne kratijo brez velike sile svojim vajencem šolskega pouka, pomislijo naj, da zahteva življenje dandanes vsestransko naobražene ljudi in da obrtnik, četudi je v svoji stroki morda dobro podkovan, brez temeljite splošne naobrazbe ne more napredovati v človeški družbi.

* Poročal za uvod pri javni izkušnji in razstavi izdelkov učencev obrtnonadaljevalne šole v Središču ob Dravi dne 18. maja t. l. vodja te šole, ravnatelj Anton Kosi.

Kovaška obrtna zadruga v Celju.

Redkokatera zadruga se je pripravljala toliko časa kakor strokovna kovaška zadruga v Celju. Od leta 1916. naprej so se vršila leta za letom opetovana zborovanja kovaških mojstrov v Celju, Konjicah in Šmarju, na katerih se je zahtevala strokovna organizacija. Pripravljalna dela je vodil g. Franc Košir iz Celja; s posebno vnemo pa so od prvega početka sodelovali kovači iz žalskega okoliša. Časi se spreminjajo in z njimi, žalibog, tudi mišljenje nekaterih kratkovidnih obrtnikov. In tako se je zgodilo, da so tudi posamezni kovaški mojstri, ki so še pred dvema letoma silili iz kolektivnih v strokovno zadrugo in se vneto zavzemali za hitro ustanovitev strokovne kovaške organizacije, tekom časa, nahujskani, se spremenili iz Pavlov v Savle in postali nasprotniki strokovne organizacije — iz strahu za obstoj kolektivnih zadrug. To dejstvo bi bilo smešno, ko bi ne bilo tako žalostno izpričevalo obrtniške nezavednosti in nedoslednosti, in to v sredini okoliša, v katerem je obrtništvo na najboljšem glasu zaradi svoje delavnosti in naprednosti.

To je bilo treba povedati, ker so se na ustanovnem občnem zboru z mnogim trudom priborjene kovaške zadruge dne 18. maja trije zastopniki takega očitnega reakcionarstva hoteli s protesti proslaviti in so pri tem tudi v polni meri prišli na svoj račun, ki je bil v očigled zavednosti ostalih zborovalcev seveda čisto drugačen, nego so ga pričakovali. Ob živahnem aplavzu je obrtnik iz Laškega spregovoril na naslov najnoveše opozicije besede, ki so padale kot udarci na tiste zapeljane tovariše, ki tako očitno nastopajo proti lastnim strokovnim interesom. Želim, da bi naša nova zadruga z objektivnim in marljivim delom odstranila vsak pomislek o svoji potrebnosti in za bodočnost onemogočila vsako nezadovoljstvo ter združila k popolni složnosti vse strokovne tovariše v okolišu brez izjeme. Ni danes časa se pričakati glede večje ali manjše važnosti kolektivnih in strokovnih zadrug; o tem so že davno in mnogokrat izrekli svojo sodbo najboljši izmed obrtnikov. Važno je le, da si svoje strokovne in sorodnostrokovne zadruge čimprej uredimo tako, da bodo po svojem okolišu in notranjem ustroju najbolj odgovarjale interesom včlanjenega obrtništva. In pri tem moramo vzajemno sodelovati vsi, ki smo za tako delo zmožni in nam je blagor in napredek obrtništva na srcu. Osebnosti pa se naj obravnavajo na drugem mestu in naj ne bodo v škodo vsemu stanu.

Občni zbor je bil z ozirom na obsežen združni okoliš (sedem sodnih okrajev) povoljno obiskan; došlo je od 161 včlanjenih kovaških mojstrov 41. Zborovanje je vodil združni nadzornik g. Založnik. Prvo združno načelstvo se je sestavilo tako-le: združni načelnik in obenem predsednik preizkuševalne komisije Franc Košir iz Celja, njegov namestnik Ignacij Jekl iz Vojnika; odborniki: Jakob Brumen iz Spodnje Hudinje, Franjo Gobec iz Konjic, Konrad Gorič z Vranskega, Anton Kolarič iz Celja, Maks Košir iz Laškega, Josip Plavčak iz Št. Jurija ob juž. žel., Ivan Rosenstein iz Šmartnega ob Dreti, Ivan Tlaker iz Teharjev; namestniki: Franc Brvar iz Trnovelj, Jakob Kovač iz Petrovč, Andrej Malgaj iz Trbovelj, Anton Ojsteršek od Sv. Duha v Ločah; računsko revizorja: Josip Mastnak in Anton Štiglic.

Občni zbor je sklenil pristop zadruge k Splošni zvezi obrtnih zadrug, odobril proračun s primanjkljajem 2700 Din in naložil članom za tekoče leto članarino v iznosu 20 Din za člana, s čimer se krijejo vsi izdatki za tajništvo, ustanovne stroške in zvezni prispevek; pri tem pa je predviden vključ tako nizki članarini še znaten prebitek. Vajeniška vpisnina znaša 10 Din, oprostnina 25 Din, inkorporacijska pristojbina 250 Din. Zdržni posli se opravljajo v skupnem, vrlo lepo urejenem združnem tajništvu, kjer se oskrbuje sedaj že deset obrtnih zadrug.

Važno za vse zadruge!

Ministrstvo trgovine in industrije v Beogradu je izdalo naslednji ukaz:

1.) Vše vloge v načelnih vprašanjih kakor tudi v vprašanjih splošne važnosti organizacij poedinih gospodarskih strok, kakor so zveze trgovcev, udruženja bank, udruženja izvoznikov, zveze industrijcev, zveze obrtnikov itd., bo odslej reševalo ministrstvo trgovine in industrije le potom pristojne Trgovske in obrtniške zbornice.

2.) Zbornice so dolžne vse take vloge kar najhitreje predložiti ministrstvu obenem s svojim mišljenjem.

3.) Vloge gospodarskih organizacij, ki se tičejo načelnih ali splošno važnih vprašanj ministrstvo brez predhodnega mišljenja pristojne zbornice ne bo reševalo.

Opozarjamo vse zadruge na ta ukaz ministrstva trgovine in industrije. Zadruge naj torej vse vloge, namenjene za ministrstvo trgovine in industrije v Beogradu ali oddelek ministrstva v Ljubljani, pošljejo Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, ki bo potem vlogo poslalo ministrstvu.

Franjo Nerad,
gradbeno podjetje, Celje.

Barvanje fasad.*

Ministrstvo trgovine in industrije, oddelek v Ljubljani, je dne 22. februarja t. l. izdalo načelno določbo, da je barvanje fasad izključno slikarski posel. V utemeljitvi pravi ministrstvo, da ni nikake razlike med notranjim stenskim in pročelnim ometom, ker gre baje povsod za barvanje, in po postavki določil § 36/2 o. z. ter zaslišanju slikarske zadruge. Torej, ker so slikarji zahtevali pravico barvanja fasad zase, čeprav še tega posla do danes niso ali vsaj malenkostno izvrševali, smatra ministrstvo trgovine in industrije za upravičeno, da podeli ta posel slikarjem, ne da bi zaslišalo tudi zadruge stavbnih in zidarskih mojstrov, ki so te posle stoletja izvrševali. Proti takemu enostranskemu postopanju bi morale zadruge stavbnih in zidarskih mojstrov najodločneje protestirati.

Ne mislim nikakor jemati slikarjem pravic do onega dela na fasadah, katerega oni lahko sami brez zidarjev in odrov z navadnimi lestvami izvršujejo, in kjer ne gre za obnovo ometa, temveč samo ostrganje sten in zamazanje malenkostnih rup in razpoklin z mavcem ter barvanje. To so malenkostna dela, ki pridejo v poštev le na starih pritličnih in

* Glej razpravo »Barvanje fasad«, ki smo jo priobčili v zadnji številki. Op. ured.

enonadstropnih hišah. Take posle so tu in tam že do sedaj izvrševali slikarji, ne da bi jih zato stavbni obrtniki preganjali. Vkljub temu pa tudi ta posel ne smatram za izrazito slikarski posel. Za izvršitev takih del naj bi imeli slikarji in zidarji popolno svobodo. Da bi se pa kratkomalo vobče barvanje vseh fasad, kakor pravi ministrska določba, podelilo slikarjem, pa tudi ne gre, ker pri obnovi celokupne fasade ni barvanje glavni posel, temveč postranski, malenkostni, združen z glavnim poslom, tako da se to ločiti ne dá, in more končno barvanje izvršiti oni obrtnik, ki je izvršil glavni posel. To pravico nam dajejo določbe § 37. obrtnega reda. Da je pri takih delih barvanje postranski posel, hočem navesti en primer: Obnova celokupne fasade s postavljanjem odrov, dovoz in odvoz orodja in lesa, varnostne naprave itd. stane danes 1 m² 15 do 30 Din. Ako od te vsote izločimo stroške za samo barvanje, kateri posel bi po ministrski določbi moral izvršiti slikar, bi znašal slikarski zaslužek 1 do 2 Din za 1 m², torej malenkostni znesek, ker je tudi posel malenkosten. Na drugi strani pa bi se zidarska dela mnogo podražila, ker bi med časom, ko slikarji barvajo, morali zidarji nanje čakati, da jim potem oder porušijo, oziroma istega za dva metra znižajo. Med tem časom pa bi zopet morali čakati slikarji. Tako bi bili vedno drug drugemu na poti, nastali bi prepiri, delavce bi se na obeh straneh priganjalo, in posledice tega bi bile večkratne nesreče, za katere pa bi noben slikar ne hotel prevzeti odgovornosti. Odgovornost bi pa moral prevzeti stavbni podjetnik. Slišal sem tudi več dobrih slikarjev, ki so izjavili, da se oni za barvanje fasad sploh ne interesirajo, ker jim to ne bi nič neslo. Oni bi bili vedno od stavbnih obrtnikov odvisni, isti pa bi jim cene diktirali, tako da bi slikarji s tem zaslužkom ne mogli izhajati. Jasno je, da barvanje fasad more mnogo cenejše izvršiti stavbni podjetnik z združenjem vseh drugih poslov, kakor pa slikar, katerega bi bil to edini posel. Iz teh razlogov je moje mnenje, da je barvanje fasad, kakor je bilo do sedaj, **zidarski posel**. Zaradi tega bi bilo potrebno, da se ministrska določba temu primerno revidira.

Preizkuševalni red obrtnooblastveno preizkuševalne komisije za pomočnike v Ljubljani.

(Konec.)

§ 7.

Preizkušnja je praktična in teoretična; preizkušnja naj pokaže, da si je izpraševanec v svojem obrtu prisvojil znanje in ročnosti, ki ga usposablja za pomočnika.

§ 8.

Praktična preizkušnja sestoji:

- 1.) Iz izvršitve pomagalskega dela;
- 2.) iz preizkuševalnega dela.

§ 9.

Pomočniško delo je tako izrabiti, da izgotovitev ne stavlja zahtev ne združenih z značajem pomagalske preizkušnje ter da ne povzroči neprimerno velike izgube časa in stroškov. Zaradi enotnega postopanja ob izberi pomočniškega dela je sestaviti poseben seznam primernih,

v posameznih obrtnih običajnih del. Pomočniško delo se more po določbi predsednika preizkuševalne komisije izdelati tudi v delavnici učnega gospodarja, oziroma delodajalca izpraševanca, ali pa v delavnici kakšnega drugega obrtnika iste stroke.

Predsednik izpraševalne komisije določi posamezne člane komisije, katerim je nadzorovati izpraševanca med tem, ko izvršuje pomagalsko delo. Ako v kraju, kjer izpraševanec dela, ne stanuje noben član preizkuševalne komisije, poveri predsednik nadzorstvo drugim sposobnim obrtnikom istega rokodelstva. V zadnjem primeru se pa bližnjim sorodnikom, varuhu, učenemu gospodarju ali delodajalcu izpraševanca ne sme poveriti nadzorstvo.

Izpraševanec mora na dan preizkušnje predložiti pomočniško delo preizkuševalni komisiji. Istodobno ima učni gospodar, oziroma delodajalec, ali oni, v katerega delavnici se je pomagalsko delo izvršilo, izdati izpričevalo, da je izpraševanec samostojno in brez tuje pomoči izgotovil delo. Ako je izpraševanec rabil pomoč, je navesti, v čem je obstala. Pomočniško delo si morejo vsi člani preizkuševalne komisije ogledati.

§ 10.

Preizkuševalno delo naj dokaže, da gredo izpraševanec z zadostno gotovostjo spretnosti in ročnosti rokodelstva od rok. Preizkuševalna komisija more tudi določiti, da se preizkuševalno delo izgotovi v kaki delavnici ob navzočnosti komisije.

Zaradi enotnega postopanja ob določitvi preizkuševalnih del je sestaviti poseben seznam primernih, v posameznih obrtnih običajnih del. Ako se je pomočniško delo izgotovilo pred preizkuševalno komisijo, lahko preizkuševalno delo izostane.

Določila §§ 8., 9. in 10. veljajo za one rokodelske obrte, pri katerih je izvršitev pomočniškega dela tehnično mogoča.

§ 11.

Teoretična preizkušnja naj izpriča, da je izpraševanec zadostno poučen o vrednosti, kakovosti, hranitvi, uporabi in obdelovanju v njegovem obrtu uporabljenih sirovin in drugega blaga, nadalje o znakih njih dobre in slabe kakovosti, kakor tudi o kakovosti orodja in strojev, ki se rabijo v tem obrtu, in o ravnanju z njimi.

Teoretična preizkušnja prične praviloma z razgovorom o pomagalskem in preizkuševalnem delu; temu sledi izpraševanje v potrebnem znanju, v čitanju, pisanju, računanju in risanju. Ako pa ima izpraševanec izpričevalo, da je z dobrim uspehom končal obrtnonadaljevalno šolo, lahko izostane izpraševanje imenovanih splošnih šolskih predmetov.

§ 12.

Po končani preizkušnji, o kateri je sestaviti zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani preizkuševalne komisije, odloči komisija z večino glasov, je-li izpraševanec prestal preizkušnjo z odličnim, dobrim ali zadostnim uspehom, ali pa da je ni prestal. Ob enakem številu glasov odloči predsednik, oziroma njegov namestnik. Ako preizkuševanec preizkušnje ni prestal, mora preizkuševalna komisija z ozirom na določbe § 99. b), odstavek 7., obrtnega reda določiti rok za ponovitev preizkušnje. Preizkušnja se lahko poljubno ponavlja.

Preizkuševalni komisiji je o uspehu preizkušnje izdati kolka in pristojbin prosto izpričevalo, ki ga morata podpisati predsednik, oziroma njegov namestnik, in en prisodnik. To izpričevalo je, ako je bil uspeh dober, prevzeti v pomagalsko pismo.

Ako izpraševanec preizkušnje ni prestal in se pokaže, da je učni gospodar v znatni meri kriv pomanjkljive iz-

obrazbe izpraševanca, je predsedniku izpraševalne komisije to naznaniti pristojnemu obrtnemu oblastvu.

§ 13.

Posel članov izpraševalne komisije je časten, vendar jim more Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani za izgubo časa pri preizkušnjah, ki se vrše v kraju njih bivališča, dovoliti do 50 Din na dan, pri preizkušnjah izven njih bivališča pa do 70 Din na dan.

Zraven tega je članom, ki ne bivajo v kraju, v katerem se vrši preizkušnja, povrniti fiktivne vozne stroške.

Kolikor stroški za pomagalske preizkušnje niso pokriti s prispevki preizkuševalnih pristojbin, jih nosi v primeru § 1., točka 1. in 2., Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

Za preizkušnjo v § 1., točki 3., navedenih vajencev narastle večje stroške mora nositi ona zadruga, ki bi bila po zakonu dolžna skrbeti za pomagalsko preizkušnjo.

§ 14.

Predsednik preizkuševalne komisije mora obrtnemu oblastvu kakor tudi Trgovski in obrtni zbornici v Ljubljani na zahtevo od primera do primera ali pa v razdobjih, določenih od obrtnega oblastva, poročati o uspehu preizkušenj za pomagalice. Tem poročilom je pridejati statistične izkaze.

Še ena obrtna zadruga.

V nedeljo 25. maja je bila v Celju ustanovljena še ena nova obrtna zadruga. Je to Sedlarsko-tapetniška obrtna zadruga, ki razteza svoj delokrog na sodne okraje Brežice, Celje, Gornji grad, Konjice, Kozje, Laško, Rogatec, Sevnica, Slovenjgradec, Šmarje, Šoštanj in Vransko in je bila odobrena z odlokom z dne 4. marca 1924. Priprave za to zadrugo datirajo že iz leta 1921. Ko sta se ustanovili dve pokrajinski zadrugi v Ljubljani za sedlarje in za tapetnike in se je od posameznih obrtnikov zahtevalo za takratne razmere izredno visoko letno članarino po 100 Din za vsako zadrugo, je med obrtniki nastalo hudo nezadovoljstvo, ki je bilo pač razumljivo, ker bi bili sedlarji iz mariborske oblasti, ki so skoro brez izjeme tudi tapetniki, in ki so plačevali v svoje domače zadruge le malenkostni prispevek, morali naenkrat prispevati dvema zadrugama tako visoke zneske. Bilo je takrat z ogromno večino sklenjeno, zahtevati za celjsko okrožje posebno sedlarsko-tapetniško zadrugo. — Ustanovni občni zbor je otvoril in do načelnikove izvolitve vodil obrtnozadružni nadzornik g. Založnik, ki je konstatiral, da so na zboru navzoči sedlarji in tapetniki iz osmih sodnih okrajev. Zadružno načelstvo se je sestavilo sledeče: načelnik Ivan Strelec iz Celja, njegov namestnik Ivan Jazbec iz Gaberja, odborniki: Andrej Ajdič iz Laškega, Franc Jerman iz Konjic, Franc Ornik iz Celja, Jurij Rakef iz Teharjev, Janko Ritošek iz Šoštanja in Alojz Terglav iz Brežic; namestniki: Ivan Cvetanovič iz Celja, Maks Drobnak iz Ponikve in Anton Ostrožnik iz Vranskega; računski revizorja: Valentin Ačkun in Milan Kolšek. Za predsednika preizkuševalne komisije je bil predlagan Franc Ornik. Za gornjegrajski okraj se je določilo zaupniško mesto, to pa zaradi težavne zveze z zadružnim sedežem. Zadruga je sklenila pristop k Splošni zvezi obrtnih zadrug. V kritje proračuna se je sklenilo po-

birati letno članarino, ki je vključuje ustanovnim stroškom, popolnoma novi nabavi zadružnih knjig in visokemu prispevku za zvezo malenkostna in se je določila na 25, oziroma 35 Din. Zadružne pristojbine so se zvišale in znašajo za vajeniško vpisnino 20 Din, za oprostnino 40 Din in za inkorporacijo novih članov 300 Din.

Občni zbor Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani.

(Nadaljevanje referata zveznega tajnika gosp. I. Kaiserja o »Socialnopolitičnem in gospodarskem položaju obrtništva«.)

Obrtništvo ima danes bore malo zaščite. Edina naša zaščita je obrtni red, ki pa današnjim časom in potrebam tudi v celoti več ne odgovarja. Obrtnik, ki se bori, da vzdržuje svoj obrat, ki plačuje visoke davke, ki je vezan na delovni čas itd., pa se mora boriti tudi proti brezvestnejšem, ki obidejo vsa določila za pravilno izvrševanje obrta in šušmarijo, to je proti šušmarjem ali fušarjem. Določila obrtnega reda proti neupravičenemu izvrševanju obrta ne odgovarjajo več današnjim časom, ker predvidevajo smešno nizke kazni. Tu je naloga države, da nas zaščiti, da vpoštevajo obrtniške zahteve in stavi v novi obrtni zakon tako stroge določbe proti šušmarjem, da bo že kaznen sama na sebi zatrla vse te izrodke. Delavstvo ima mnogo več zaščite nego obrtništvo. Dobilo je zakon o zaščiti delavcev, ki se s svojimi določbami v mnogih ozirih zadira v interese obrtništva, saj predvideva ta zakon strogo določen delovni čas, mezno razmerje, higijeno, način obratovanja itd. Med drugim pa uvaja tudi delavske legitimacije namesto dosedanjih delavskih knjižic, kar gotovo ni v prid obrtnika, ki iz legitimacije ne more niti razvideti, kakšnega delavca ima pred seboj. Delavstvu se je dala širokopotezna zaščita za slučaj bolezni in nezgode, in k tej zaščiti mora obrtnik prispevati, daš je zakon o zavarovanju delavcev šel preko njega in je stopil v veljavo brez njegove vednosti. Zakon o delavskem zavarovanju je ustvaril centralističen, neokreten in drag aparat, od katerega nima koristi niti delavec, niti kdo drugi, čeravno se stekajo v centralizirano blagajno ogromne vsote. Taka stroga centralizacija povzroča obrtnikom mnogo neprijetnosti in stroškov, radi česar smatramo, da smo povsem upravičeni, da zahtevamo najtemeljitejšo remediuro delavskega zavarovanja. Ni nam treba niti navajati posameznih primerov, ki mnogokrat v prav pestrih barvah kažejo zmedo, ki vlada v bolniških blagajnah, saj je dovolj, če omenimo, da znašajo upravni stroški milijone, da je notranja uprava tako birokratična, da imamo n. pr. pri Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev v Ljubljani celo kopico oddelčnih načelnikov z enim ali dvema uradnikoma. Nadalje pa je delavsko zavarovanje podvrženo več ali manj političnim vplivom, kar samo po sebi vzgaja tudi korupcijo.

Država naj podpira obrt, to je tudi naša zahteva. Dobro razvita trgovina in industrija ojačujeta moč države, tako je tudi obrt eden izmed temeljnih kamnov, na katerega mora zidati država svojo bodočnost. Le žal, da temu ni tako! Samo pobožne želje merodajnih krogov so, da naj se ustanavljajo za posamezne stroke strokovne šole, toda od želje do dejanja je mnogokrat velik korak. In samo pri željah

in načrtih bo ostalo, če država obrtnega šolstva ne bo podpirala. Gotovo ne bo podpirala obrta in obrtnega šolstva s tem, da je nameravala reducirati še te maloštevilne moči, ki jih danes imamo.

Pa naš obrtni naraščaj? Država, ki bi morala biti v prvi vrsti zainteresirana na razvoju obrta, bi morala polagati vso pažnjo na času primerno izobrazbo obrtnega naraščaja. Storila pa je ravno nasprotno in kakor smo že omenili, je hotela reducirati učne moči na strokovnih šolah, obrtnonadaljevalnim šolam v Sloveniji pa je dala subvencijo 200.000 Din, torej za vso Slovenijo manj kakor pa znaša proračun samo za ljubljanske obrtnonadaljevalne šole. To brezbriznost države za obrtni naraščaj izrabljajo politične stranke v svoje namene, poženejo vajence na cesto z letaki in državna oblast, kakor vidimo, nima moči, da bi letake, ki hujskajo mladino, konfiscirala in razgnala torišče hujskačev.

Predaleč bi zašli, če bi hoteli navajati vse naše težnje in zahteve na gospodarskem in socialnem polju. Zavedamo se naših dolžnosti in naših pravic, zato pa smemo zahtevati kot državljani, da išče naša država svojo moč v zdravem gospodarstvu, kot davkoplačevalci pa, da država tam, kjer mi ne moremo, podpre naš obrt in stremi za njegovim razvojem.

Ne smemo pa samo od države zahtevati, da pospešuje naš obrt, temveč gledati moramo tudi sami, da po svojih močeh gradimo našemu obrtu lepšo bodočnost. In v ta namen imamo zadruge, obrtna društva in zveze. Te obrtniške korporacije ne smejo biti mrtvi udje v obrtniškem gibanju, temveč središča, v katerih se zbirajo obrtniške moči, katerih cilj je, da priborijo obrtu vpliv in ugled. Naše delo pa mora stremeti za tem, da z enotnim nastopom, v enotnih obrtniških organizacijah prisilimo merodajne faktore, da se o obrtniku brez obrtnika ne bo razpravljalo.

K referatu se je sprejela tudi tozadevna resolucija. (Nadaljevanje sledi.)

Razno.

Vsem zadrugam! Nekateri zadrugi, ki so članice »Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani«, kljub opominom niso vplačale zvezine doklade, dasi so med njimi celo take, ki dolgujejo zvezino doklado še za leto 1922. Zveza se ne more ozirati na razne izgovore, da zvezina doklada ni bila sprejeta v združni proračun, da člani ne plačajo itd. Vsem zadrugam je znano, da so zvezi edini vir dohodkov le združni prispevki in če zadrugi hočejo, da bo zveza res delovala v prosep obrtništva, naj tudi napram njej izvršujejo svoje dolžnosti. Zato pozivljamo vse zadrugi, ki so z zvezino doklado v zaostanku, da jo čimprej vplačajo, ker bomo sicer izterjali zaostanke upravnim putem.

Središče ob Dravi. Po prizadevanju Obrtnega društva v Središču se je ustanovila lansko leto v Središču obrtnonadaljevalna šola, ki je v nedeljo 18. maja zaključila svoje prvo šolsko leto z javno preizkušnjo vajencev in z razstavo vajeniških del v tukajšnjem Sokolskem domu. Ob tej priliki se je pokazalo, kako koristna je taka šola in kako velikega pomena je za izobrazbo obrtniškega naraščaja. Prireditelj je bila prav dobro obiskana, kar znači, da se naši obrtniki in starši zavedajo velikega pomena te ustanove. Zbrane obrtnike in starše ter vajence je najprej nagovoril v lepem govoru predsednik Obrtnega društva, g. Zadravec, za njim pa je podal izčrpno poročilo vodja obrtnonadaljevalne šole, g. ravnatelj Kosi (glej celotno poročilo

med članki). Obrtno oblast je zastopal okrajni glavar gosp. dr. Pirkmajer. — Javna preizkušnja vajencev je pokazala, da zaznamuje obrtnonadaljevalna šola izredno povoljne uspehe. G. okrajni glavar je po završeni preizkušnji razložil vajencem pomen njihovega stanu in naloge rokodelstva z narodnega in državnega stališča in je razdelil nagrade enajstim vajencem, ki so pokazali najboljši napredek v šoli in v svoji učni dobi pri mojstru. Razstava vajeniških del je bila lepa in je dokumentirala, da more tudi podeželsko obrtništvo nuditi svojemu naraščaju dobro praktično naobrazbo. Prireditelj pa je bila pravo zrcalo veselja do dela in zmisla za napredek in naobrazbo tukajšnjih obrtniških krogov. Dokazala je, da se da z dobro voljo in požrtvovalnostjo tudi v malem kraju na deželi mnogo doseči. Obrtnemu društvu gre za nedeljsko prireditev vse priznanje. Želimo mu od srea nadaljnjih uspehov!

Uvedba davčnih plačilnih nalogov. V soboto dne 24. maja se je vršilo v posvetovalnici Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani posvetovanje o nadaljnjih korakih glede uvedbe davčnih plačilnih nalogov. Ugotovilo se je, da je davčne plačilne naloge odpravila delegacija ministrstva financ v Ljubljani in se je od vseh zastopnikov gospodarskih korporacij zahtevalo, da se plačilni nalogi zopet uvedejo. Osvoji naj se resolucija Zveze gremijev trgovcev, sprejeta na občnem zboru na Bledu, ki naj se predloži s posebnim poudarkom posameznih gospodarskih korporacij delegaciji ministrstva financ. Ljubljana je povzročila, da so se plačilni nalogi odpravili, Ljubljana jih mora zopet uvesti. Povsem upravičeno pa smemo zahtevati, da delegacija ministrstva financ upošteva zahteve davkoplačevalcev.

Čevljarska obrtna zadruga v Ljubljani naznanja interesantom, da se vrši pomagalska preizkušnja v nedeljo dne 15. junija 1924. Zglasiti se je najkasneje do 11. junija v združni pisarni, Hrenova ulica 4.

Načelstvo.

Podkovski tečaj na državni podkovski šoli. Obvezni polletni tečaj na državni podkovski šoli Selo-Moste pri Ljubljani se prične dne 1. julija t. l. Za vstop v tečaj je vložiti pri ravnateljstvu državne podkovske šole do dne 15. junija t. l. predpisno kolkovano prošnjo ter ji priložiti: 1.) rojstni in krstni list, 2.) domovinski list, 3.) zadnje šolsko izpričevalo, 4.) učno spričevalo, 5.) ubožni list in 6.) нравstveno spričevalo. Pouk v podkovski šoli je brezplačen. Učenci dobivajo redno državne podpore ter imajo brezplačno stanovanje v zavodu; skrbeti pa morajo sami za hrano in potrebne učne knjige.

Sprejem dveh krojačev in dveh čevljarjev. Uprava 4. zavoda za izradu vojne odeče v Zagrebu sprejme dva mojstra-krojača in dva mojstra-čevljarja. Ponudbe je staviti najkasneje do 1. julija t. l. upravniku imenovanega zavoda. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesantom na vpogled.

Zopetna otvoritev obrata na državni podkovski šoli. Državna podkovska šola je pričela v novo urejenih prostorih v državni žrebnarni na Selu zopet v polnem obsegu obratovati.

M. Humek: Domači vrt. Praktično navodilo, kako ga uredimo, obdelujemo in krasimo. To je naslov novi vrtarski knjigi, ki je izšla v založbi Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani in ki stane 48 Din, trdo vezana pa 60 Din. S to knjigo, ki jo je spisal naš priznani strokovnjak, višji sadjarski nadzornik Humek, je silno ustrezno potrebam vseh naših prijateljev in gojiteljev vrtnarstva, saj smo jo v tako priročni in pregledni sestavi že dolgo pogrešali v

našem slovstvu. Vrlo prav bo došla pa tudi našim gospodinjam in kmetijskim šolam, našim vrtnarskim in drugim tečajem, ki so istotako prav težko pogrešali potrebnih tiskanih navodil za pridelovanje vrtnih rastlin. Humekova knjiga nam v kratkih sestavkih opisuje vse, kar je neobhodna potreba za uredbo in obdelovanje domačega vrta. V svojem prvem delu obdeluje knjiga »splošno vrtnarstvo«, t. j. uredbo domačega vrta, pripravo zemlje in gnojenje kakor tudi glavna vrtnarska opravila; v svojem drugem delu v »posebnem vrtnarstvu«, ki ga deli v zelenjadarstvo, sadjarstvo in v cvetličarstvo, pa obdeluje vse posamezne rastline, ki se goje na domačem vrtu. Knjiga je pojasnjena vrhu tega z raznimi slikami. Ker je spisana v gladki in lepi slovenščini in ker prinaša toliko dobrih in potrebnih navodil, jo bo vsak ljubitelj napredka z veseljem prebiral, saj bo našel v njej vse, kar potrebuje za uspešno obdelovanje vrta. Kdor jo bo čital, bo našel tudi mnogo nove pobude in praktičnih navodil za svoj vrt. Zato jo toplo priporočamo čitateljem v nakup.

Trtoreja na Češkoslovaškem. Velikost površine, nasajene s trtami, se je na Češkoslovaškem v letu 1923. povečala na 14.655 ha, na katerih se je pridelalo 366.143 hl mošta. Množina vina, ki se je pridelala iz tega mošta, je znašala 329.506 hl, in sicer 69.352 hl rdečega in 260.154 hl belega.

Podružnica italijanske banke v Beogradu. Zastopnik milanskega denarnega zavoda Banca Commerciale Italiana je prišel, kakor poročajo beograjski listi, v Beograd, da se pogaja z merodajnimi činitelji o ustanovitvi lastne podružnice v Beogradu.

Donos davkov v mesecih december 1923. in januar 1924. V navedenih mesecih so pobrale posamezne pokrajine nastopne zneske na neposrednih davkih (donos meseca januarja 1924. je izkazan v oklepaju): Srbija in Črna gora 25.293.906 Din (14.345.711 Din), Dalmacija 4.993.271 Din (3.716.485 Din), Slovenija 9.889.650 Din (8.877.209 Din), Vojvodina 17.031.076 Din (14.717.761 Din), Bosna in Hercegovina 14.710.710 Din (9.384.940 Din), Hrvatska in Slavonija 14.475.516 Din (12.946.348 Din), skupaj 86.394.132 Din (63.988.459 Din). V isti dobi so pobrale navedene pokrajine poleg neposrednih davkov še 17.088.886 Din (15.702.394 Din) davka na poslovni promet in sicer: Srbija in Črna gora 2.334.048 Din (2.938.833 Din), Dalmacija 2.375.666 Din (746.999 Din), Slovenija 3.203.702 dinarja (4.191.137 Din), Vojvodina 2.141.499 Din (4.427.932 dinarjev), Bosna in Hercegovina 3.686.029 Din (2.588.376 dinarjev), Hrvatska in Slavonija 3.686.029 Din (809.104 dinarje). V celoti so plačale posamezne pokrajine v omejeni dobi nastopne zneske na direktnih davkih (brez avtonomnih doklad): Srbija in Črna gora 27.672.955 dinarjev (17.284.565 Din), Dalmacija 7.368.937 Din (4.463.484 Din), Slovenija 13.093.353 Din (13.068.346 Din), Vojvodina 19.172.576 Din (19.045.686 Din), Bosna in Hercegovina 18.396.739 Din (11.973.316 Din), Hrvatska in Slavonija 17.823.457 Din (13.755.454 Din).

Zaključek gostilničarske in hotelirske šole v Celju. V torek dne 27. maja se je zaključil prvi tečaj gostilničarske in hotelirske šole v Celju. Tečaj je obiskovalo 15 učencev, ki so jih poučevali: ravnatelj šole g. B. Serajnik, gg. Božič, Bernardi, Martinovič in g. učitelj Krajnc. Ob štirih popoldne se je vršil zaključni sestanek predstavnikov oblasti in gostilničarjev v hotelu »Union«. Uvodoma je načelnik Zveze gostilničarskih zadrug g. J. Božič pozdravil navzoče, posebno g. okrajnega glavarja vladnega svetnika dr. Južka, višjega magistratnega svetnika g. Šubica kot zastopnika mestne občine in Tujsko-prometnega društva,

ravnatelja gimnazije g. Jeršinoviča in obrtnozadružnega komisarja g. Založnika. Omenil je, da je ustanovitev gostilničarske in hotelirske šole v prvi vrsti zasluga Zveze gostilničarskih zadrug za Štajersko, Prekmurje in Koroško s sedežem v Celju. Načelnik gostilničarske zadruge v Celju, g. Bernardi, se je zahvalil gg. Božiču, Martinoviču in Serajniku za njihov trud in omenil, da je v dokaz, kakšne važnosti je ta šola, država sklenila njeno poddržavljenje in ji naklonila svojo podporo. G. Martinovič je poudarjal važnost šole za Celje kot provincijalno mesto in poudaril potrebo izobrazbe domačega gostilničarskega narščaja, da se bomo mogli v tem pogledu lahko kosati z velikimi kulturnimi narodi. Obenem je tudi pozdravil navzoče goste. Gospod okrajni glavar se je zahvalil za pozdrav in obljubil, da bo še nadalje po svoji moči podpiral težnje te šole. Višji magistratni svetnik g. Šubic je v svojem nagovoru izrazil željo, da bi šola kar najlepše procvitala in širila sloves po vsej Sloveniji. Komisar g. Založnik je govoril o važnosti gostilničarskega stanu za prospek vsega kraja. Ravnatelj g. Jeršinovič je izrazil prepričanje, da bo postala Slovenija nekoč jugoslovanska Švica. Zato treba dobrih gostilničarjev, restavratejev in hotelirjev, pa tudi temu primerne občinstva, da se pozneje ne bomo bali tujcev in očitkov »balkanizma«. Ravnatelj g. Serajnik je na kratko omenil razvoj gostilničarskega stanu, ki razpolaga danes že s svojo literaturo, pisano od učenjakov. Omenil je, da si je stekel mnogo zaslug za to šolo načelnik oddelka ministrstva za trgovino in industrijo dvorni svetnik g. dr. Marn. Sledil je zakusek med sviranjem godbe. V nadaljnjem so se še izmenjavali posamezni govori in se je poudarjalo dejstvo, da je gostilničarska in hotelirska šola v Celju prva svoje vrste v Sloveniji in da sta ji z ozirom na državno podporo in njeno izredno agilnost napredek in procvit v najvišji meri zagotovljena.

Donos državne trošarine in taks v mesecu marcu t. l. V mesecu marca t. l. se je pobralo v vsej državi 45.693.912 dinarjev trošarine. Po proračunu je bil donos v tem mesecu predviden s 40.531.750 Din. V devetih mesecih proračunskega leta 1923./1924., to je v času od 1. julija 1923. do 31. marca 1924. je znašal donos 442.732.086 Din, kar znači napram proračunu po 364.785.750 Din presežek po 77.946.336 Din. Na taksah se je pobralo v mesecu marcu tega leta 100.259.185 Din, dočim je bilo v tem mesecu proračunjeno le 46.958.333 (po proračunu za l. 1922./1923.). Ogromni presežek po 53.300.852 Din je povzročilo povišanje taks z zakonom z dne 25. oktobra 1923.

Dobava krtač. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Beogradu se bo vršila dne 20. junija t. l. ofertalna licitacija glede dobave raznih krtač (ščetk). Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Prodaja starega papirja. Ravnateljstvo državnih železnic v Subotici bo prodalo dne 20. junija t. l. potom pisemne licitacije star papir, ki se nahaja v skladišču v Subotici. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Obrtniki,

naročajte vsi „Obrtni Vestnik“!

Dobava jermenov za transmisije. Pri ravnatelstvu državnih železnic v Beogradu se bo vršila dne 20. junija 1924. ofertalna licitacija glede dobave usnjenih jermenov za transmisije. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Praški veliki sejem. Praga bo priredila letos v času od 21. do 28. septembra zopet svoj veliki sejem, ki bo že deveti v nizu dobro uspešnih praških sejmov. Kakor se more že sedaj soditi, vzbuja ta prireditel veliko zanimanje ne samo češkoslovaških industrijskih in trgovskih krogov, ampak tudi vseh poslovnih krogov inozemstva. Razen običnega industrijskega sejma se bo vršil tudi sejem gradbenega materiala, sejem za pohištvo in glasbene instrumente, sejem gozdarskih in lovskih potrebščin, a posebno zanimanje bo zbudila II. razstava Zveze češkoslovaških mest, ki se bo vršila v okviru praškega velikega sejma s programom: «Normalizacija, tipizacija in specializacija potrebščin za mesta». Razen češke industrije razstavljajo na praškem velikem sejmu vedno tudi industrije drugih držav, bilo privatno po posameznih tvrdkah, bilo oficijelno s sodelovanjem državne oblasti ali javnih strokovnih korporacij. Na velesejmu bo zopet tudi velika razstava, katero organizira francosko ministrstvo trgovine in ki bo sama zavzela 1000 kvadratnih metrov površine. Obvezne prijave s strani razstavljalcev se imajo dostaviti sejmski upravi v Pragi direktno ali potom češkoslovaških konzulatov najkasneje do junija t. l.

Nov doseljeniški zakon Združenih ameriških držav. Izseljeniški komisariat razglasi: Najnovejša osnova doseljeniškega zakona Združenih ameriških držav, ki stopi bržkone dne 1. julija t. l. v veljavo, razlikuje baje tri kate-

gorije doseljenikov, in sicer: 1.) Doseljenike, ki ne spadajo na kvoto. To so najbližji sorodniki ameriških državljanov: mož, žena, oče, mati in neporočen mladoleten otrok; 2.) doseljenike, ki bodo obremenjali rodbinsko kvoto; semkaj spadajo mož, žena in neporočen mladoleten otrok izseljenika, ki je zakonito puščen v Združenih ameriških državah in tam nastanjen najmanj dve leti ter ima vsaj eno leto že prvi državljanski papir; 3.) doseljenike, ki bodo obremenjali občo kvoto; v to kategorijo se uvrste ostali izseljeniki. Za izračun se vzameta dva odstotka števila onih izseljenikov izvestne države, ki so bili leta 1910. v Združenih ameriških državah, za drugo in tretjo kategorijo (rodbinsko in občo kvoto) pa 200 številki več. S teritorija naše kraljevine je bilo po ameriškem računu leta 1910. 42.550 doseljenikov; zato bo znašala naša kvota 851 in 200. Rodbinska kvota naše kraljevine bi znašala torej 1051, istotoliko pa tudi obča kvota, skupaj 2102 številki ali osebi, ki se bodo smele v fiskalnem letu 1924./25. v breme omenjenih dveh kvot izseliti v Združene ameriške države. Po novem zakonu bo naša kvota za tretjino manjša od dosedanje kvote, ki je znašala 6426 številki. Izseljeniški komisariat zasleduje ta novi zakon ter poda, čim stopi v veljavo, javnosti podrobna navodila.

Ogrski bankovei po 500.000 kron. Kakor se poroča iz Budimpešte, so ondi izšli rovnokar bankovei po 500.000 madž. kron.

Izdajatelj konzorcij «Obrtnega Vestnika».

Odgovorni urednik Engelbert Franchetti.

Tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani.

Josip Peganc, čevljar

LAŠKO

naznanja, da je nanovo uredil in otvoril
delavnico za gornje dele
in se priporoča za obilna naročila.

Postrežba točna!

Delo solidno!

Kreditno društvo

Mestne hranilnice ljubljanske

dovoljuje posojila

na menice in kredite

v tekočem računu

vsem kredita zmožnim osebam in tvrdkam

Ljubljanska kreditna banka

Delniška glavnica:

Din 50.000.000.—

Skupne rezerve: okrog

Din 10.000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska cesta

Podružnice:

Brežice

Celje

Crnomelj

Kranj

Maribor

Metković

Novi Sad

Ptuj

Sarajevo

Split

Gorica

Trst

Brzljavni naslov:

BANKA LJUBLJANA

Telefon št.: 261, 413, 502, 503
in 504

**Priporoča se za vse
bančne posle**

KOLESA
IN VSE POTREBŠČINE
VAM NUDI NAJCENEJE IN NAJBOLJŠE

● J. GOREC ●
LJUBLJANA

PALAČA LJUBLJANSKE KREDITNE
BANKE

Aleksandrova cesta št. 7
vogal Beethovne ulice

Aleksandrova cesta št. 7
vogal Beethovne ulice

Kreditni zavod
za trgovino in industrijo
Ljubljana, Prešernova ulica št. 50
(v lastnem poslopu).

Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana.

Telefon št. 40, 457 in 548.

Obrestovanje vlog, nakup in
prodaja vsakovrstnih vrednostnih
papierjev, deviz in valut, borzna
naročila, predujmi in krediti vsake
vrste, eskompt in inkaso menic
in kuponov, nakazila v tu- in
inozemstvo, safe-deposits itd. itd.

Obrtna banka v Ljubljani

Kongresni trg št. 4

Telefon št. 508

Telefon št. 508

Račun pri poštno-ček. zavodu št. 12.051

Daje kredite v obrtne svrhe po iz-
rednih pogojih, pospešuje ustanav-
ljanje obrtnih in industrijskih podje-
tij, izvršuje vse bančne transakcije
najkulantneje. Vloge na knjižice in na
tekoči račun se obrestujejo počenši s
1. novembrom 1922. za pol odstotka

višje, torej s

5%

od dne vloge do dne dviga.

JADRANSKA BANKA D. D.
BEOGRAD.
CENTRALA (začasno) LJUBLJANA

Delniška glavnica: 60.000.000 Din
Rezerve: 32.515.000 Din

PODRUŽNICE:

Beograd	Jelsa	Metković
Bled	Jesenice	Prevalje
Cavtat	Korčula	Sarajevo
Celje	Kotor	Split
Dubrovnik	Kranj	Šibenik
Ercegnovi	Ljubljana	Zagreb
	Maribor	

Naslov za brzjave: JADRANSKA.

Amerikanski oddelek / Potniški urad

Inozemska zastopstva:

Italija: **Banka Adriatica**, Trst, Opatija, Zadar.
Avstrija: **Adriatische Bank**, Wien.
Južna Amerika: **Banko Yugoslavo de Chile**,
Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Porvenir,
Puerto Natalos.

AFILIJACIJA: Frank Sakser State Bank,
Cortlandt Street 82. New-York City.

Banka ima prvovrstne zveze v vseh glavnih mestih
sveta in se peča z vsemi bančnimi posli.